

се всички граждани всрѣдъ града и се чудѣли, какво да правятъ. Тогава нѣкои казали: сливенци да се изселятъ отъ града и заедно съ рускитѣ войски да се преселятъ въ Русия.

Преселване съ сливенци презъ 1830 г.

За да се избавятъ отъ турския ножъ, сливенци решили да се преселятъ. Начело на преселницитѣ тръгналъ учителътъ Иванъ Селимински. Ямболци, карнобатци, па и селянитѣ отъ околнитѣ села, като се научили, че сливенци ще се изселятъ, скокнали и тѣ, напълнили колитѣ съ покъщнина и храна за по пътъ, впрегнали воловетѣ и биволитѣ, забрали овцитѣ и потеглили за Дунава. Така заедно съ руската войска, а и подиръ нея, се проточили безбройни кervани отъ бѣжанци, като се почне отъ Ямболъ, та чакъ до Добруджа. Преселването траяло отъ Гергьовдень до Петровдень. Едни отъ бѣжанцитѣ заминали за Русия, други за Молдова, трети за Влашко и т. н. Иванъ Селимински заедно съ първенцитѣ утешавалъ натъженитѣ бѣжанци, гледалъ да ги заведе на сигурно мѣсто и да ги настани, за да намѣрятъ хората прехрана. Най-първо той стоялъ въ гр. Галацъ, сетне се премѣстилъ въ Букурещъ и по-сетне въ Плоещъ. Съ себе си водѣлъ около 3,000 души сливенски граждани. Като стигнали всички въ Плоещъ, Селимински повикалъ отъ Брашовъ богатия търговецъ Антонъ Ивановъ Камбуроглу да помогне, за да се настанятъ тѣхнитѣ съграждани бѣжанци на добро мѣсто. Антонъ Ивановъ билъ милостивъ човѣкъ. Той далъ 286,000 гроша, съ които купили една мушия (голѣмъ чифликъ съ широка земя), въ мѣстността *Беряска*. На купена-